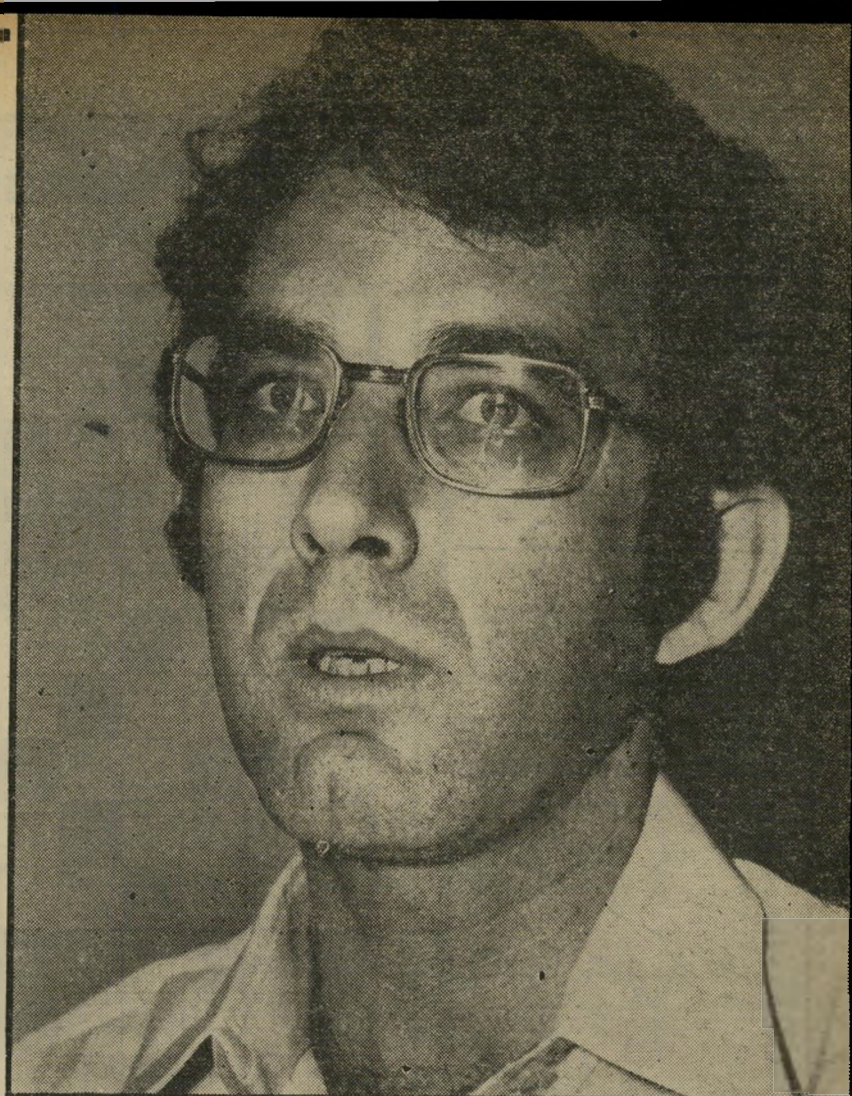

וידויו האישי של אחד ממדריכי

בישראל - המתריע על אחר

יוש גרינברג

קסמו לי מאוד. היה בי יצר סקרנות. נוסף לזה אני מניח שמהו היה חסר לי בחיים. הם לא היו שלמים לגמרי.

עבדתי או כטכנאי בקול ישראל. הפעמים הראשונות בהם עישנתי חשיש היו במסיבות של ימי שישי שנערכו בבתי חברים. היינו יושבים בחדר. קלחה שיחה נעימה. שמענו תקליטים בשקט. מישהו העביר סיגריה עם חשיש. בפעמים הראשונות זה לא השפיע עלי בכלל. רק בפעם השלישית או הרביעית זה התחיל לעבוד עלי. זה עבד ועבד חזק. אני לא רוצה לחזור ולתאר את החוויות שהיו לי אז, כדי לא לפתות אחרים לנסות לעשן חשיש. אבל אלה היו חוויות עזות ומרשימות.

באופן כללי הדברים יצאו מהפרוסור-ציות שלהם. כולל התרשמויות חושיות. המוסיקה קיבלה מימד חדש. מצד אחד שמעתי במוסיקה ובמילים משמעויות שלא שמעתי קודם. יחד עם זה דימיתי לעצמי משמעויות שהיו פרי דמיוני.

כל מושגי החשיבה שלי התמוטטו. ניבנו מחדש וחזרו והתמוטטו וניבנו מחדש בידירות עצומה. זה כולל גם השקפת-חיים, התייחסויות חברתיות, מוסריות, פוליטיות. מילה כמו, מהפכה, קיבלה משמעויות ובגני משמעויות שלא היו לה קודם. היה נדמה לי שכל הנוכחים עימי בחדר נמצאים איתי בראש אחד.

אדם שהוא מסטול, נתון להשפעת סמים, נקרא זרוק. זה אולי מפני שהוא מרגיש את עצמו כמו סמרטוט. יש הרגשה של עייפות נוראה. עצלות נוראה. החשיש, למשל, מעורר את התיאבון וגם את הצמא. כשאדם מסטול, כוס תה יכולה להיראות לו כפיסגת כל השאיפות ברבע מסויים. אבל האנשים מרגישים את עצמם כל כך סמרטוטים, שמי שמוכן לגשת למיטבח ולשפות קומקום תה הוא גיבור הערב.

עברו כמה שבועות בלבד עד שעברתי מחשיש לסמים קשים יותר. ההתנסות הראשונה שהשפיעה היתה המרשימה ביי יותר. כמויות גדולות והולכות של סמים לא החזירו את החוויה העזה הראשונה. וכך הגעתי אל האל.ס.די. זה היה באמת "פגז ראש" של ממש.

במהותן או באיכותן היו ההתנסויות באל.ס.די. דומות לחוויות בהשפעת הרשיש. אבל העוצמה היתה גדולה פי מאות מונים. גם התרוממות הרוח היתה גדולה יותר וגם הפחד והדיכאון עמוקים יותר. בין החוויות שהיו לי בהשפעת הרשיש. אני לא יכול לשכוח חוויה אחת. יום אחד הרגשתי את המוות. אני חושב שהייתי קרוב מאוד למוות. קשה להסביר זאת. אבל המוות היה לידי והרגשתי אותו. זו הרגשה סובייקטיבית שאני יכול לבטאה במילים. משהו כמו חילוף שחור.

באל.ס.די. ההזיות הן הרבה יותר חזקות. רעיון שנכנס למישהו לראש הוא מאוד חזק ומרשים. אם למשל נכנס למישהו רעיון שהוא ציפור. ורוצה לעוף, הוא יכול לקפוץ מהחלון. אני מכיר אישית בחורה אחת בארץ שנכנסה לטריפ של אל.ס.די. ולא יצאה ממנו עד היום. היא מאושפוט היום במוסד לחולי-רוח.

רתנסות אחרת שלי בהשפעת הרשיש. היתה שהרגשתי שאני הולך ומשתגע. חשבתי אז, אולי זה טוב? אולי זה היעוד שלי. אולי מוטב שאהיה כלוא כל ימי חיי בבית-משוגעים. היום אני יודע שזאת היתה הרגשה אמיתית ולא חזויה. מחקרים שנעשו אצל חולי-נפש מצאו אצלם תרכובות כימיות דומות מאוד לאלה של האל.ס.די. כמעט חודשיים. זה היה לקחתי אל.ס.די.

המדויטציה הצילה את חיי

וגמלה אותי מסמים משוכרים!

חומר נסין. כמעט כל יום הייתי בטרופ. המשכתי לתפקד, אבל התיפקוד לא היה תיפקוד. אני זוכר שיום אחד חבר מתח איתי שפול מקרתני מת. עמדתי יום שלם בדלת של אולפני קול-ישראל וכל מי שנכנס אמרתי לו: אתה יודע? פול מקרתני מת.

הידיים רעדו לי. כל מערכת העצבים שלי היתה משובשת. תחושות המציאות והזמן התעוותו אצלי. רק מפני שהייתי טכנאי רדיו טוב הייתי מסוגל לבצע את העבודה שהיתה מוטלת עלי. אם כי באיכות ירודה. עבדתי במשמרות. בשעות הפנאי הייתי יוצא לטריפים. בדרך כלל בחברה. כי אל.ס.די. מסוכן לקחת לבד. אפשר לעשות שטויות. אדם המצוי בטרופ מצוי בשלב של מחלת-נפש קשה. הוא זקוק לטיפול והשגחה כמו חולה-נפש.

ככל שההתנסויות בסמים נעשו מרשימות יותר כך החיים נראו לעומתם משעממים. אפורים ובלתי נסבלים. משום כך תמיד קיים דהף לקחת את הסמים בכמויות יותר ויותר גדולות, ולעבור לסמים יותר קשים. התמכרתי לסמים. אם כי ההתמכרות לסמים כמו חשיש ואל.ס.די. היא יותר התמכרות פסיכולוגית מאשר כימית או פיזיולוגית. קל מאוד להיגמל מסמים אלה. אבל קשה להרחיק אדם שנגמל לצמיתות, הרחק מהסמים. גם אנשים שעוברים יסורי-חופת בגמילה. חוזרים לבסוף לסמים. טי-פול הגמילה שובר הרגל אולם אינו שובר את הרצון. אני יצאתי מתסמים בדרך מקרה. אילולא המקרה אני סבור שהייתי חוסך אולי

בשווייץ יהושע ("יושי") גרינברג בעת קורס למדריכי מדיטציה טרנסצנדנטית, שחזעבר בשווייץ.

ביל החברה. שום גוף ציבורי או ממלכתי אינו טורח לבדוק את הנושא הזה באופן רציני. מה שטוב עבור ממשלת ארצות-הברית. אינו טוב בארץ. "יש בארץ עשרות אלפי אנשים המשי בשמים. הנגע פושט בין תלמידי-הפחית את השימוש בסמים בצורה ניכרת. הפצת תורת המדיטציה הטרנסצנדנטית. בשבדיה מורים זאת לכל התלמידי-דים בבתי-הספר התיכוניים. צבא ארצות-הברית מעסיק בשכר מורים למדיטציה, כדי שילמדו את טכניקת המדיטציה לי-קצונה, לסגל ולחיילים. אבל אצלנו מתעל-מים מכך כאילו זה לא קיים. פנינו למשרד הבריאות, כדי שיבדקו את הנושא ויחוו דיעה, אבל הם התייחסו לעניין בזלזול. הסתבר שכל המידע וההתרשמות שלהם בנושא היתה מאיזה שידור שטחי ברדיו. "זהו אחד המחזלים הגדולים ביותר במדינה ובחברה הישראלית!" אומר יוש גרינברג.

יוש גרינברג צריך לדעת על מה הוא ש. הוא לא שאב את הידע שלו בנושא זה מספרים ומקריאת מחקרים או מאמרים. "אני עצמי ניצלתי מהסמים בידע המדיטציה". הוא מספר. **להקן סיפורו:** התחלתי להשתמש בסמים כשהייתי בן 26. התחלתי בעישון חשיש. קשה לי לדעת למה עשיתי זאת. מצד אחד היה בי רצון להיכנס לחוגי הבוטימה, שבאותה תקופה

אני תייב את החיים שלי למדיטציה. אומר יוש גרינברג בן ה-31, אחד ממורי ההוראה של שיטת המדיטציה הטרנסצנדנטית בישראל. "המדיטציה הצילה אותי מזרועות הסמים." זה לא צריך להיות וידוי אישי. זהו ניסיון של יוש להקים קול זעקה ולזעזע את דעת-הקהל בישראל. "בעיית הסמים הפכה למכת-המדינה", אומר יוש. "הכל מדברים על כך. העיתונים כותבים על זה. מקימים ועדות ואפילו הממשלה דנה בזה. ומה יוצא מזה בסוף? החברה אומרת שאין לה כלים כדי לגמול אנשים מסמים. שאין לה אמצעים כדי להרחיק מהתמכרות. והנה, באותה שעה עצמה, קיים אמצעי זול ופשוט שאפשר להילחם באמצעותו בצריכת הסמים. זוהי המדיטציה הטרנסצנדנטית. היא מוציאה אנשים מסמים. אין עוד כל ספק בכך. "קיימים עשרות מחקרים מדעיים המצביעים על כך בצורה ברורה ומחלטת. יש מחקרים שמומנו במיוחד עליידי ממשלות של מדינות שונות בארצות-הברית. יש פירוטמים ועדויות של מאות ואלפים צעירי-רים שנגמלו משימוש בסמים מסוכנים כתוצאה מתירגול הסכניקה של המדיטציה הטרנסצנדנטית. "לא מדובר רק באנשים שנגמלו מעישון חשיש. המדיטציה עולה לגמול אנשים שהיו מכורים לסמים קשים, כמו אופיום, מורפיום ואירואין. זו אינה השערה או תיאוריה סתמית. אלו הן עובדות מוכחות. אבל בארץ קיימת מין עישה כללית כזו שמי שמכור לסמים הוא כבר אבוד בשר"